

TEATRUL „TOMA CARAGIU” PLOIEȘTI

Adrian MIHALACHE*Testicule explozive*

Titlul original al piesei Lisei Beth Kovetz, pusă în scenă la teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești de Lucian Sabados, este mai provocator decât cel adoptat de autorul versiunii românești, dramaturgul Horia Gârbea: „Ouăle” lui David a devenit *Cum a explodat David*. Politicienii nu se sfiesc să facă jocuri de cuvinte cu „ouăle” lor, oamenii de teatru sunt, însă, mai pudici. Se pare că exhibiționismul celor dintâi îl întrece pe cel al profesioniștilor exhibării.

Autoarea își definește piesa ca violentă, ciudată și amuzantă. A scris-o, pornind de la o experiență personală de „traducere” în amor. A dorit să se răzbune la nivel simbolic, transpunându-și, în creație, lezarea. Eroul absent al piesei este suprasexualul David. Jane, partenera lui oficială, răspândește, în rândul amantelor

Cristina MOLDOVEANU, Raluca ZAMFIRESCU și Roxana IVANCIU.

lui, zvonul că acesta ar fi decedat spectaculos, prin explozia părților virile. Se presupune că boala ar avea transmitere sexuală, deci Jane își rezervă voluptatea de a face pe îngerul morții, informându-și rivalele ce le așteaptă. Obsesia Sidei face demersul plauzibil. Conversațiile cu potențialele victime sunt inteligente și interesante. Prin ele, ni se dezvăluie două personaje pitorești: Miss Martha, o bătrână doamnă bogată, consumatoare de sedative, care refuză să-și asume orice suferință, și Angela, o frumusețe sudică, gen Scarlett O'Hara, temătoare de degradarea fizică. Jane redefinește, în fiecare conversație, datele problemei, propunând mereu câte o nouă perspectivă și arătând alte fațete ale personalității lui David. Finalul arată că totul a fost doar o răzbunare simbolică, David fiind sănătos și apt de noi isprăvi.

Lisa Beth Kovetz a gândit piesa pentru o singură actriță, care să le interpreteze pe toate cele trei femei. Lucian Sabados a preferat să folosească trei actrițe diferite. Nu este prima dată când recurge la acest procedeu: a mai făcut-o, când a pus în scenă *Chinezii* lui Michael Frayn. Dacă, atunci, a diluat piesa, de data aceasta i-a dat o dimensiune în plus. Într-adevăr, se simte, din spectacol, că soluția unei singure interprete era gratuită. Ea oferea un prilej de virtuozitate, dar nu îmbogățea semnificativ piesa. Bănuim că era mai curând un expedient decât un experiment. În versiunea lui Lucian Sabados, piesa câștigă în diversitate realistă și în dramatism. Regizorul a pus excelent în valoare virtuțile scriiturii, mai ales modul în care se repetă unele fragmente de text, în contexte și cu accente diferite. Raluca Zamfirescu este admirabilă în rolul bătrânei Martha. Rând pe rând, dramatică, ironică, inteligentă, ea construiește nu un personaj, ci mai multe personalități contrastante, pe care le sudează într-un tot unitar. Roxana Ivanciu face din Angela un personaj viu, colorat, temperamental. Se simte, în jocul ei, profesionalismul și rigoarea care caracterizează teatrul ploieștean. Din păcate, Cristina Moldoveanu, în rolul lui Jane impresionează doar prin trupul bine clădit, nu și prin interpretare, aflată la limita amatorismului. Nu ne dăm prea bine seama dacă ceea ce-i lipsește este talentul sau experiența. Ca întotdeauna în spectacolele lui Lucian Sabados, muzica este foarte bine aleasă, cu rol dramatic bine precizat. Decorul Vioricăi Petrovici este, însă, de-a dreptul urât, mai ales din punct de vedere al culorilor. Din fericire, costumele compensează printr-un *design* adecvat, spectaculos chiar.

Lucian Sabados, ca director de teatru, știe să facă, din aproape orice premieră, un eveniment. Astfel, am avut surpriza să le întâlnim pe Lisa Beth Kovetz, autoarea, și pe Margot Avery, interpreta piesei, în versiunea americană. Conversația cu cele două femei inteligente și talentate a fost animată și interesantă. Margot Avery a povestit cum a gândit ea rolurile multiple și a recunoscut că spectacolul câștigă prin utilizarea mai multor interprete. Lisa Beth Kovetz a povestit despre expertiza ei în privința construcției de situri *web*, în care vede, pe bună dreptate, o alternativă, și nu o adăugire, la demersul teatral. Teatrul este singura artă care refuză virtualizarea, deoarece este în mod esențial legat de comunicarea directă și, implicit, de corporalitatea actorului.

Teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești – Cum a explodat David de Lisa Beth Kovetz. Regia, versiunea scenică și ilustrația muzicală: Lucian Sabados. Scenografia: Viorica Petrovici. Distribuția: Roxana Ivanciu (*Angela*), Raluca Zamfirescu (*Miss Martha*), Cristina Moldoveanu (*Jane*).